

МИКЕЛЕ Д'ИЊАЦИО

Деда Мразов Нови посао

ИЛУСТРОВАО
СЕРЂО ОЛИВОТИ

ПРЕВЕЛА
БОЈАНА АЛЕКСИЋ

■ Laguna ■

Наслов оригинала

Michele D'Ignazio

IL SECONDO LAVORO DI BABBO NATALE

IL SECONDO LAVORO DI BABBO NATALE

© 2019 Mondadori Libri S.p.A., Milano under the imprint RIZZOLI

Text by Michele D'Ignazio

Illustrations by Sergio Olivotti

Questo libro è stato tradotto grazie ad un contributo alla traduzione assegnato dal Ministero degli Affari Esteri e della Cooperazione Internazionale italiano.

Ova knjiga je prevedena zahvaljujući doprinosu za prevod italijanskog Ministarstva za spoljne poslove i međunarodnu saradnju.

Copyright © овог издања 2021, ЛАГУНА

*Свима који
још увек пишу писма*

1.

У време кризе, Деда Мраз је морао да потражи неки нови посао.

Он је био сезонски радник: радио је само током новогодишњих празника. Његов посао је био интензиван, напоран и значајан, али му је пружао могућност да остатак године проведе у папучама. Од јануара до новембра био је на одмору.

О, како то лепо звучи!

Још док је био дечак, сањао је да ће наћи посао који ће му оставити много, али заиста много слободног времена.

И шта је радио током остатка године?

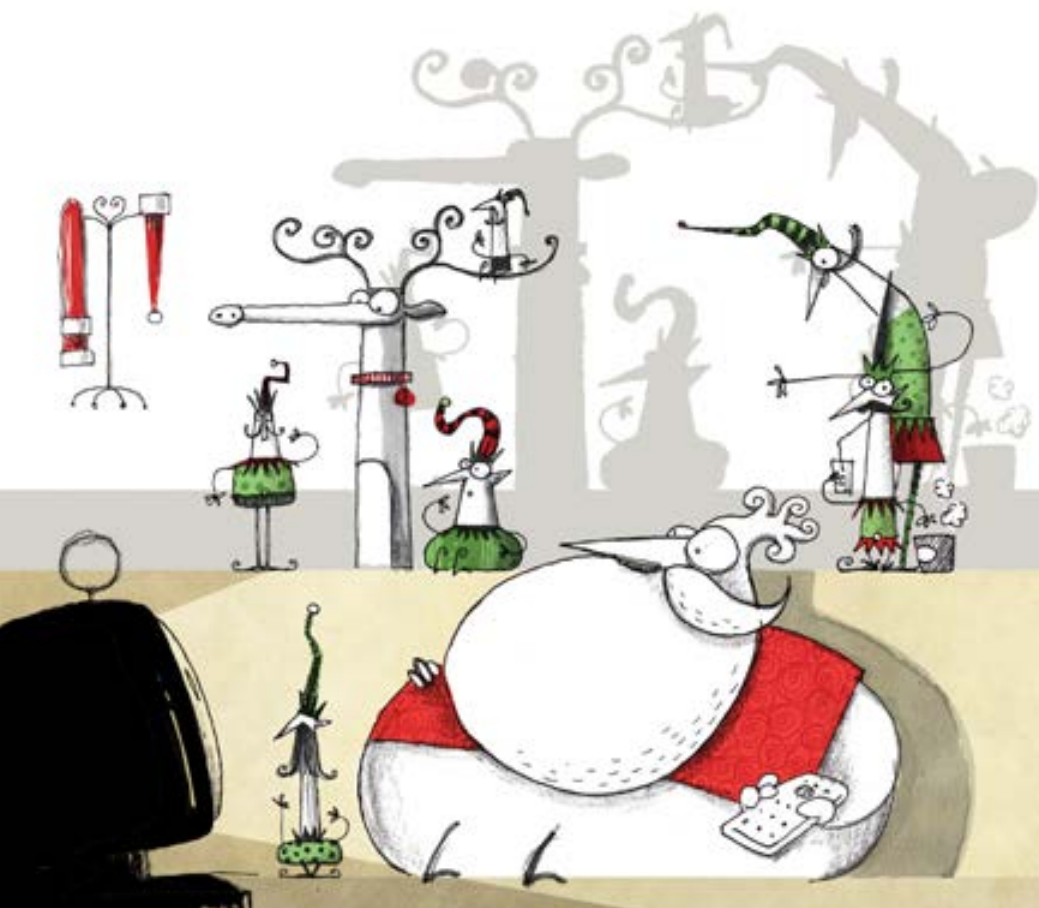
Па, читао је књиге. Гледао телевизију. Играо карте с пријатељима, водио ирвасе у шетњу.

Сваке године је обнављао претплату за теретану пошто је хтео да ослаби, али никада није успео.

Као што можете да замислите, волео је да једе и био је одличан кувар.

Све у свему, Деда Мраз је био једна велика лештина. Волео је миран живот, није имао ни жену, ни децу, ни унуке. Баш чудно, пошто су га сви звали Деда, зар не?

2.

Али времена су се променила. Светска пошта је запала у кризу. Њени службеници су добили неплаћено одсуство зато што више није било довољно новца за њихове плате. Тако ни Деда Мраз већ три године није био плаћен за његов важан посао доставе на кућну адресу.

Није могао ни у пензију да оде иако је већ био у поодмаклим годинама.

Но, у кризним временима, у Светској пошти је донета одлука да је забрањено запошљавање нових службеника.

Кажу да је сваке године много младих кандидата за радно место Деда Мраза правило дугачке редове испред велелепног здања Светске поште.

Уосталом, за то радно место и није било потребно да имате неке посебне

квалификације да бисте били примљени. Постојала су само три услова:

- да имате дугачку браду
- да будете тешки најмање 100 килограма

и оно најважније, због чега су многи кандидати за Деда Мраза били одбијени...

- да будете добри и великодушни.

Али заиста добри и великодушни. Не половично. И не само мало.

Прва два услова је било лако проверити. Довољно је било погледати кандидата и замолити га да се попне на вагу. Код трећег се ствар компликовала.

3.

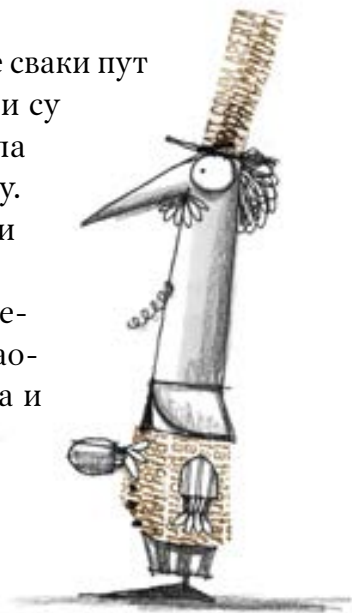
Треба рећи да, као прво, управо службеници Светске поште нису били добри и великодушни.

Генерални директор је са младим радницима у најбољем случају склапао једнократне уговоре о делу. Они који су успели да постану „помоћници Деда Мраза“, радили су само у новогодишњој ноћи.

Да ствар буде гора, Деда Мраз је сваки пут добијао неискусне помоћнике који су се из године у годину мењали, па никога није могао да научи занату.

Правили су и штету, ти његови помоћници.

Пре свега, дешавало се да пакете не уруче одговарајућим примаоцима, па су деца лила потоке суза и неутешно јецала.

Поред тога, као возачи-почетници лоше су управљали ирвасима чији рогови су се често уплитали у гране дрвећа или жице далековода за струју, што је било веома опасно.

Често се догађало и да им приликом оштрих заокрета поклони испадну из пртљажника на санкама. Телевизијски Дневник је у директном преносу широм света објавио вест да је већ две године узастопно уочена необична и необјашњива појава кише поклона.

Тако је Деда Мраз, и поред својих младих помоћника, морао да стисне зубе и да се сам сналази како зна и уме.

Била су то времена оскудице, а Деда Мраз се у оскудици није баш добро сналазио.

